



ת"פ 20329/08/21 - מדינת ישראל נגד חאלד ג'ועבה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20329-08-21 מדינת ישראל נ' ג'ועבה

לפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נעמה ישראל מתביעות ירושלים
נגד הנאשם		חאלד ג'ועבה ע"י ב"כ עוה"ד עאטף פרחאת מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של **החזקת אגרופן**, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מכתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 22.12.2020 בשעת ערב בירושלים, החזיק הנאשם ברכבו אגרופן, לאחר שמצא אותו ברכב והחזיק בו מספר ימים.

מהלך הדין

2. הצדדים הגיעו להסדר שלא כלל הסכמה עונשית, אך כלל הסכמה לשלוח את הנאשם לשירות המבחן. הסניגור ביקש לבחון את שאלת ביטול הרשעת הנאשם בעוד עמדת המאשימה להותרת ההרשעה על כנה.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הוא צעיר כבן 22, רווק המתגורר בבית הוריו. כיום אינו עובד, ושואף להוציא רישיון נהיגה על משאית, אך לטענתו לא קיבל אישור להתחיל בלימודים להוצאת הרישיון בשל התיק המתנהל. לנאשם אין עבר פלילי, הוא גדל בסביבה נורמטיבית, וסיים 12 שנות לימוד עם בגרות ותעודת מקצוע בתחום החשמל. הנאשם הודה במיוחס לו וטען כי מצא את האגרופן והשאירו אצלו מספר ימים כדי למצוא את בעליו. שירות המבחן התרשם כי תשובת הנאשם היא בגדר קבלת אחריות מצמצמת למעשים, תוך שהנאשם מציג חזות חיובית של חייו מבלי להעמיק בסיבות למעשיו. הנאשם שלל צריכת חומרים משני תודעה ומסר בדיקת שתן שנמצאה נקיה משרידי סם. שירות המבחן לא התרשם כי הנאשם זקוק לטיפול כלשהו, התרשם מצעיר נורמטיבי, והמליץ על ביטול ההרשעה נוכח גילו הצעיר של הנאשם, הפגיעה בתדמיתו והקושי



שציין ביחס להוצאת רישיון הנהיגה, וכן המליץ להטיל עליו של"ץ בהיקף 160 שעות במתנ"ס אבו טור-סילואן.

טיעונים לעונש

4. ב"כ המאשימה עתרה למתחם שבין מאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר ועתרה להטיל עונש בתחילת המתחם, אך עמדה על הותרת ההרשעה על כנה נוכח נסיבות העבירה והיעדר הוכחה של נזק קונקרטי. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן על כל חלקיה.

קביעת מתחם הענישה

5. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.

6. **אשר לערך המוגן**, העבירה אותה עבר הנאשם פוגעה בערך המוגן של שלום הציבור וביטחונו. להחזקת אגרוף אין מטרה מלבד מטרה התקפית ולכן עצם החזקתו אינה לגיטימית. מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה.

7. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: כעולה מהתיקון לכתב האישום, הנאשם מצא את האגרוף ברכבו והחזיק בו מספר ימים. מכאן, שאין ממש ברושם של שירות המבחן כי הנאשם לא קיבל אחריות מלאה למעשים, שכן דבריו לשירות מתיישרים היטב עם כתב האישום המתוקן. לא נטען כי עשה בו שימוש כלשהו. הנאשם צריך היה להימנע מן המעשים אם כי יש לזכור את גילו הצעיר ואת שיקול הדעת המאפיין לעתים גיל זה. בפועל לא נגרם נזק כלשהו.

8. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, הגם שעבירות החזקת סכין והחזקת אגרוף מצויות באותו סעיף בחוק העונשין והעונש המירבי עליהן הוא 5 שנות מאסר, מדיניות הענישה שונה במובחן ביחס לכל אחת מן העבירות, לפי פוטנציאל הסיכון הנשקף מהחזקת החפץ ביחס להחזקת אגרוף מדיניות הענישה מתונה הרבה יותר, ולעתים קרובות, אף נשקל ביטול הרשעה בנסיבות מתאימות.

א. רע"פ 3446/10 **עבד אלחלים נ' מ"י** (מיום 6.4.2011) - אושרה תוצאה של אי הרשעה והטלת 200 שעות של"ץ, מבחן והתחייבות בנסיבות של החזקת האגרוף ברכבו של הנאשם.

ב. רע"פ 1949/15 **תקרורי נ' מ"י** (מיום 2.4.2015) - אושרה תוצאה של של"ץ בהיקף 180 שעות תוך הותרת ההרשעה על כנה. שם דובר בנסיבות דומות למקרו, של החזקת האגרוף ברכב.

ג. רע"פ 2016/16 **רחאל נ' מ"י** (מיום 13.3.2016) - בתיק זה הורשע הנאשם בהחזקת אגרוף ונהיגה בשלילה ונדון ל-7 חודשי מאסר בפועל בשל מכלול המעשים. עם זאת, ביחס להחזקת האגרוף אושר מתחם שבין מאסר מותנה ל-10 חודשי מאסר.

ד. מפנה גם למקרה חמור יותר אליו היפנה הסינגור שהסתיים באי-הרשעה - עפ"ג (מרכז) 28996-03-11 **גמזו נ' מ"י** (מיום 26.6.2011) הסתיים בביטול הרשעה אם כי הנסיבות שונות ממקרו לעניין המסקנה הסופית.



9. **מתחם הענישה** - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר מותנה ו/או של"ץ או שניהם ועד 6 חודשי מאסר שיכול יבוצעו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והמיקום במתחם

10. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בצעיר ללא כל עבר פלילי המנהל אורח חיים נורמטיבי. הוא הודה וחסך בזמן שיפוטי ויש לו שאיפות נורמטיביות להמשך ניהול חיים יצרניים ומועילים. מעבר לכך מוסכם על עונש בתחתית המתחם.

אי הרשעה

11. בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. אשר לתנאי הראשון, נסיבות העבירה מאפשרות ביטול הרשעה. אשר לתנאי השני, לא מצאתי שהוכח קיומו של נזק קונקרטי, שכן לרשות הרישוי שיקול דעת בבואה להחליט אם אדם ראוי להחזיק ברישיון נהיגה לסוג מסוים של כלי רכב. **סברתי, שנסיונות האירוע הן מינוריות, ואינן צריכות להשליך על סיכוייו של הנאשם לקבל רישיון, שכן מדובר באירוע בודד שאינו מאפיין אותו, שבוצע בגיל צעיר מאוד. דברים אלו מופנים לרשות הרלבנטית לתשומת לב.**

גזירת הדין

12. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירה של החזקת סכין או אגרופן;
- ב. קנס בסך 500 ₪ או יומיים מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם עד ליום 1.5.2023;
- ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה ל החזקת סכין או אגרופן במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

בסופו של יום סברתי שאין מקום להטיל של"ץ נוכח עמדת המאשימה.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי באתר** www.eca.gov.il

• **בטלפון: *35592 או 073-2055000**



• במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שקיימות יתרות זכות ואין עיקולים ניתן להשיב למפקיד.

מורה על השמדת המוצגים.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו אדר תשפ"ג, 08 מרץ 2023, במעמד הצדדים.